

7p

Latvijas Nacionālā

Montrealas Jaunietis

.....
.....

Nr. 11.

1973. gada 12. maijā

7. gada gājums

.....
.....

JAUNĪBA

Tu zelta bite jaunība
 Tev visur zeme zied
 Un rītā, dienā, vakarā
 Kāds laimīgs putniņš dzied.
 Tev mūžam prieka pilna sirds
 Un skaļām gavilēm.
 Un ceļš tavš zilās tālēs mirdz
 Pār kalnu galotnēm.

PAULINA BARDA

Viņi bija trīs. Trīs vīri: Grīntāls, Dalda un Kārlīns; viņi sēdēja uz peldoša ledus gabala. Bija auksts; to varēja redzēt no viņu nosalušajām sejām. Ap viņiem bija ūdens. Jūras ūdens, cik tālu vien acis varēja redzēt. Katrs vīrs domāja savas domas. Tad Dalda nopurinājās un caur nosalušajā lūpām kaut ko nomurmināja Grīntālam:

"Cik ilgi mēs jau šeit esam?"

"Apmēram divas - trīs stundas," atbildēja Grīntāls.

Pusaudzis Kārlīns ierunājās:

"Mūs taču atradis, vai ne? Drīz?"

Klusums. To sev jautāja katrs vīrs kopš tā brīža kad viņi bij spiesti palikt uz peldošā ledus gabala. Kaut viņus drīz atrastu! Vīriem kļuva arvien aukstāk un ledus gabals palika mazāks un mazāks.

Kādu laiku vēlāk, Baltijas jūras austrumu krastā atrada noslikušus vīrus. Viņi bija trīs.

Eriks Albrechtsons, 2.ģ.kl.

GUDRĪBA LATVIEŠU TAUTAS DZIESMAS.

Latvju dainās ir daudz tautas dziesmas, kurās apdzied gudrību un dod pakaidrojumu par to, kāds cilvēks ir uzskatāms par gudru. Gudrība ir augsti vērtēta un visi vēlas, lai tiem bērni izaugtu gudri.

Palīdz, Dieviņ, tai mātei,
Kas pakāra šūpolīti,
Kas pakāra šūpolīti,
Gudru vīru audzinot.

Būt gudram nenozīmē tikai zināt savu darbu vien, bet būt ar gudru padomu un prast dzīvot.

Māci mani māmuliņa,
Visādam darbiņam;
Izmācījse darbiņam,
Māci gudru padomiņu.

Un par gudru padomu pareizi dzīvot tautas dziesmās atrodam:

Ai dzīvīte, ai dzīvīte,
Pie dzīvītes vajadzēja:
Vieglu roku, vieglu kāju,
Laba gudra padomiņa.

Cilvēks ar gudru padomu ir lēns, kluss un palīdzīgs citiem.

Ne tam tika, kur cerēja,
Kur ļautiņi daudzinaja;
Gudrajam, lēnajam,
Kas klusām raudzījās.

Palīdzēju māsiņai,
Ko varēju palīdzēt:
Devu savu kumeliņu
Rožu dārzu noecēt.

Tautas dziesmās būt "baltam" nozīmē būt krietnam, godīgam un tikumīgam.

Mana balta māmuliņe,
Mani baltu audzināja:
Apvilkusi baltu kreklu,
Pacēlusi saulītē

Liepa, liepa, meita, meita,
Abas vienu daiļumiņu:
Liepiņai balti ziedi
Meitai gudris padomiņš.

Godīgums un tikumība ir sevišķi augstvērtīgas cilvēka īpašības:

Dod, Laimiņ, ko dodama
Dod godīgu arājiņu.
Ja godīga tu nedosi,
Tad nesīšu vainadziņu.

Par cilvēka gudrību arī sprieda pēc viņa runas veida.

Ozolam bieza miza,
Lēni lapas darināja;
Tautiešam gudra galva
Lēni laida valodiņu.

Ej, bāliņ, taisnu ceļu,
Runā taisnu valodiņu.
Tad ij Dievs palīdzēs
Taisnu ceļu nostaigāt.

Tautas dziesmas mums māca, ka gudrs padoms rodas ar vecumu un, ka no vecākiem un veciem cilvēkiem var iegūt gudru padomu.

Ko darīt man jaunam,
Nava gudra padomiņa;
Daža dieniņ i aizgāja
Domājot, gādājot.

Nemiet, jauni, padomiņu
No vecajiem ļautiņiem,
Vecajiem ļautiņiem
Dieviņš devis padomiņu.

Vēl gudru padomu var arī iegūt pārvarot dzīves grūtības.

Labis manis kumeliņis,
Bez iemauktiem ceļu tek;
Gudra mana līgaviņa,
Bez māmīņas izaugusi.

Gudra cilvēka galvenie tikumi ir pazemība, pieticība un mīlestība. Bet pazemīgam nenozīmē būt vērdsiski pazemīgam, bet lepnums nav gudra cilvēka dabā.

Ai, meitiņa vīzdegune,
Necel augstu deguntiņu!
Es neraugu tava goda

Pie vīzīga deguntiņa.
Godu raugu darbiņā,
Gudrajā padomā.

Gudrs cilvēks ir pieticīgs un vērtē gudrību augstāk par mantu.

Taujā, māte gudru vīru,
Netaujā rudzu klēts:
Daža laba rudzu klēts,
Gudra vīra galviņa.

Cilvēki kuriem trūkst mīlestības un kuri dusmojās, ir bargi un cietsirdīgi un izturās ar ļaunumu un nežēlību nav uzskatāmi par gudriem cilvēkiem.

Māsiņ, tavu cietu sirdi,
Vai bij koka, vai akmeņa!
Brāļi raud, māsas raud,
Tev nelēca asariņas.

Labāk man daudzi draugu,
Nekā daudzi ienaidnieku!
Draugs draugam roku deva,
Ienaidnieki zobentiņu.

Gudrs cilvēks ļaunu prātu ilgi netur un pat ļaunumu atmaksā ar labu.

Es savos bāliņosi
Ilgas dusmas neturēju:
Vienu vārdu ļaunu teicu,
Otru labu atbildēju.

Izkurēju zelta pirti
Sudrabiņa skaidiņām,
Lai sildās tie ļautiņi,
Kas man laba nevēlēja.

Gudrs cilvēks arī milē Dievu un paļaujās tā vadībai un gādībai.

Augstāk dzied cirulīti
Aiz visiem putniņiem;
Dievam gudris padomiņš,
Par šo visu pasaulīti.

Ej, Dieviņ, tu pa priekšu,
Es tavās pēdiņās;
Nelaid manīm to celīņu,
Kur tie ļauni ļaudis iet,

Pēteris Golde 7. kl.

LARVIESU TAUTAS DZEJA

Latviešu tautas dzeja vai dziesma ir daļa no tautas dzīves. Latvietis savu dzīvi apdzied vai daino no šūpuļa līdz kapam. Latviešu dvēsele saprot un pazīst visu, kas dzīvo zem Dieva saules. Visai bagāts ir tautas dziesmu pūrs. Senajās dienās, kad latviešiem nebija rakstu valodas, latvisko dzeju vajadzēja atcerēties. Lai tas vieglāk izdotos, parasti dzejai pielika melodiju. Un tā varēja vieglāk paturēt atminā. Kādam vīram vārdā Krišjānis Barons radās doma latviešu dzeju uzrakstīt. Kad viņš savu darbu pabeidza viņš bija savācis astoņas biezas grāmatas piepildītas ar tautas dzeju, ko viņš nosauca par latvju dainām.

Latvju tautas dziesmā dzied: Dziedot dzimu, dziedot augu, dziedot mūžu nodzīvoju. Mana mīļā māmuliņa mani balti audzināja, pati māte dubļus brida mani nesa rociņā. Sēdies mana māmuliņa, zemajā krēsliņā, zema tava sēdēšana, augsta tava valodiņa. Man māmiņa mācijusi gudraiņā padomā, ne sunīša kājām spert ne uguns pagaliņus. Skaista mana tēvu sēta par visām sētiņām, plaši lauki, zaļi meži lejā strauja upe tek. Dod, Dieviņi kalnā kāpt, ne no kalna lejiņā, dod Dieviņi otram dot, ne no otra mīli lūgt.

Darbs ir latviešu tikums, viņi strādāja no agra rīta līdz vēlam vakaram. Jau agri no rīta maltuve mala miltus. Ej, bāliņi lūkoties, ko dar' tava malējiņa, logi vaļā, durvis vaļā, nedzird rūcam dzirnaviņas. Latviešiem ritmā darīts darbs vienmēr labāk izdevās. Rijā dzied kūlējiņi maltuvē malējiņas, Dieviņš prieka nevarēja pagalmiņu staigādams. Čaklums un dziedāšana tik cieši saderējuši kopā, ka pretstatā tam nostājas slinkums darbā un dziesmās jo: "Kas dziesmiņu nedziedāja, tas slinkuma lāpītāja." Tapēc, kas gul' miegu, lai gul' miegu, lai gul' miegu raudādams, kas dar' darbu, lai dar' darbu, lai dar' darbu dziedādams. Tēvs, māte un vecāki cilvēki vispār vēlas lai bērniem dzīvē labi klātos. Kas vecu vārdu klausā, pilnu cepli maizes cepa, kas neklausīja, pa pelniem rušīnāja. Latvietis savās dziesmās izteica savus uzskatus un atziņas, dzīves gudrību, ierašas, izdarības un ticējumus.

Kristīna Ortmanis 7. kl.

ĢIMNAZIJAS ABITURIENTI

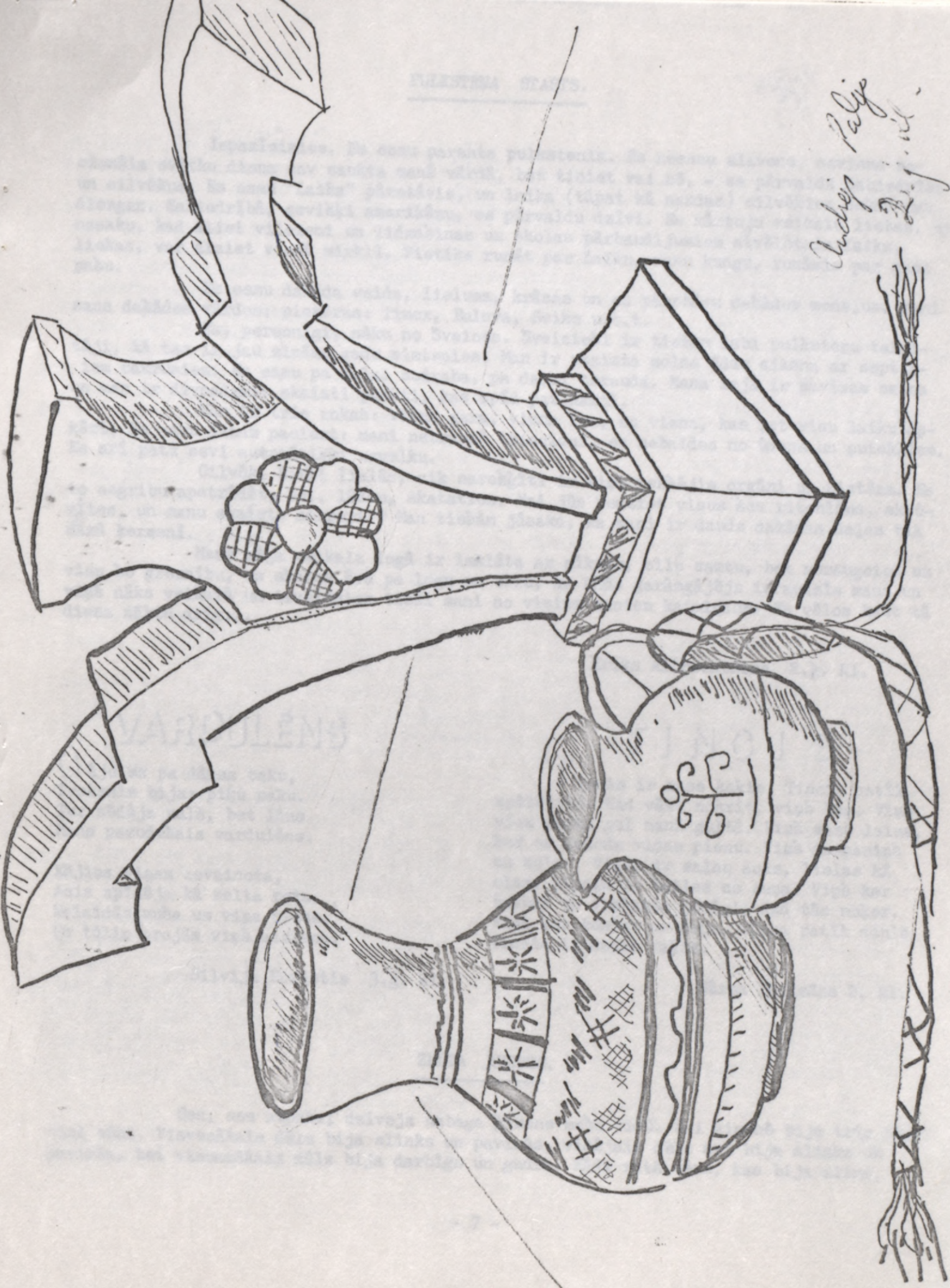
NO KREISĀS: SĒŽ: ANNA MIGLONS, KLASES AUDZINĀTĀJS
MARTIŅŠ ŠTAUVERS, SILVIJA PORIETIS.
STĀV: MĀRTIŅŠ OZOLIŅŠ, JĀNIS STEPRĀNS
un EDGARS BĒRZONIS.

PAMATSKOLAS ABSOLVENTI

NO KREISĀS: SĒŽ: KRISTĪNE ORTMANIS, INTA HŪNS, KATRĪNE KRAULIS,
SANDRA KLĒTNIEKŠ, INGRIDA KALACIS.
STĀV: ERNESTS SKUJA, PĒTERIS GOLDE, KLASES AUDZINĀTĀJA
VALENTĪNA BRĀZMA, VIKTORS TRENCIS un MĀRTIŅŠ PALEJS.

Andrews Palye
Dij. 11.

Iepazīsimies. Es esmu parasts pulkstenis. Es neesmu slavens, neviena nacionāla svētku diena nav saukta manā vārdā, bet ticiet vai nē, - es pārvaldu sabiedrību un cilvēkus. Es esmu "Laika" pārstāvis, un laika (tāpat kā naudas) cilvēkiem nekad nav diezgan. Sabiedrībā, sevišķi amerikāņu, es pārvaldu dzīvi. Es kārtāju veikalus, lietas, es nosaku, kad atiet vilcieni un lidmašīnas un skolas pārbaudījumiem atvēlētais laiks, liekas, var aiziet vienā mirklī. Pietiks runāt par Laiku, manu kungu, runāsim par mani pašu.

Es esmu dažāda veida, lieluma, krāsas un es pārstāvu dažādus modeļus. Mani sauc dažādos vārdos; piemēram: Timex, Bulova, Seiko u.t.t.

Es, personīgi, nāku no Šveices. Šveicieši ir tiešām labi pulksteņu taisītāji, kā tas ir jau zināms gadu simteņiem. Man ir skaista melna ādas siksnā ar septiņiem caurumiem. Es esmu pa daļai sudraba, pa daļai teraudā. Mana seja ir pavisam melna un man ir divpadsmit skaisti punkti, kas spīd pat naktī.

Man ir trīs rokas: viena gara, viena īsa, un viena, kas iet visu laiku apkārt. Es varu daudz paciest: mani netraucē triecieni, es nebaidos no ūdens un putekļiem. Es arī pats sevi automātiski uzvelku.

Cilvēki bieži lielās, cik sarežģīti ir viņu iekšējie orgāni un sistēma. Es to negribu apstrīdēt, bet, lūdzu, skataties. Vai jūs redziet visus šos ritenīšus, skrūvītes, un manu skaisto atspēri! Man tiešām jāsaka, ka mani ir daudz dažādas daļas tik mazā ķermenī.

Mana māja veikala logā ir izklāta ar mīkstu, zilu samtu, bet neraugoties uz visu šo greznību, es skatos ārā pa logu un ceru, ka kāds garāmgājējs ieraudzīs mani un viņš nāks veikalā un izvēlēsies tieši mani no visiem maniņiem kaimiņiem. Es vēlos kaut tā diena nāktu drīz...

Eriks Albrechtsons 2.ģ. kl.

VARDULĒNS

Ģāju es pa dārza taku,
Troksnis bija: piku paku.
Tur sēdēja zaļš, bet lēns
Mans pazudušais vardulēns.

Kājiņa viņam ievainota,
Acis spīdēja kā zelta rota,
Nolaidās muša uz viņa pleca,
Un tūlīņ projām viņš aizleca.

Silvija Porietis 3.ģ. kl.

TINCIS

Tincis ir mans kaķis. Tincim patīk spēlēties. Kad vāze nokrīt, viņš bēg. Viņš visu laiku guļ manā gultā. Viņš mani laiza, kad es iedodu viņam pienu. Viņš ir maziņš un melns. Viņam ir zaļas acis, lielas kā olas. Tincim ir bailes no suņa. Viņš ķer bumbas un izskatās jocīgi, kad tās noķer. Viņš ķer bumbas ar ķepu. Viņam patīk saule. Tincis ir smuks kaķis.

Sārma Dindzāns 2. kl.

ZELTA KURPES.

Sen, sen atpakaļ dzīvoja nabaga ģimene meža vidū. Sai ģimenē bija trīs bērni visi zēni. Visvecākais dēls bija slinks un paviršs, vidējais dēls arī bija slinks un paviršs, bet vismazākais dēls bija darbīgs un gudrs. Kādā rītā tēvs, kas bija slims,

teica: "Ērni, jūs tagad esat pietiekoši veci, lai jūs ietu savu pašu ceļu. Pirms jūs ejat projām, es gribu katram iedot vienu mantiņu no mūsu mājiņas. Vecākais dēls tūliņ paņēma ģimenes vienīgo zirgu un aizjāja projām uz savu jauno dzīvi. Vidējais brālis tūliņ paņēma ģimenes vienīgo aitu un aizgāja projām. Beidzot bija jaunākā brāļa kārta, un viņš paņēma tēva veco kurpju pāri un devās ceļā. Ejot uz pilsētu viņš satika vecu vecīti, kas kliboja plikām kājām. Jaunākais dēls tūliņ piedāvāja viņam tēva kurpes. Vecītis miļi pateica paldies. Viņi turpināja iet kopā, kamēr vecītim bija jāšķirās. Paldies teikdams, vecītis atdeva kurpes un iespieda jaunākajam dēlam zelta gabaliņu rokās. Jaunais puisis, iepriecināts, sāka skriet uz pilsētu. Netisām viņš pakrita, un zelta gabals izkrita no rokas un pazuda. Jaunais puisis tūliņ sāka meklēt savu zelta gabaliņu. Bija vēls, vēls vakars, kad viņš vēl to meklēja. Pēkšņi no ceļa pušes viņš dzirdēja smalku balsi. Viņš tūliņ tur aizskrēja un skatījās apkārt. Viņš bija dzirdējis balsi, bet no kurienes? Tad viņš atkal to dzirdēja. Apgriezies apkārt viņš ieraudzīja Laimes māti. Viņai rokās bija puša kurpes. Sacīdama: "Tas kas grib citiem labu tam arī būs labi!" viņa piepildīja kurpes ar zeltu un pazuda. Kad puisis beidzot nokļuva pilsētā, viņš satika brāļus kas izsalkuši mēģināja pārdot savu zirgu un aitu. Jaunais brālis nopirka to ar savu zeltu, un tad sapirka vēl daudz citas lietas. Ar tām viņš atgriezās mājās pie vecākiem. Tēvam viņš atdeva zirgu, aitu un kurpes. Tad viņš iedeva vecākiem visādas labas lietas ko tiem vajadzēja, un vēl vienu maisiņu ar zeltu. Apsēdies pie ugunsкура puisis sāka stāstīt garo stāstu par saviem piedzīvojumiem.

Timotejs Ozoliņš 1.ģ, kl.

LIRISKA DZEJA.

Liriskā dzeja izraisa cilvēku jūtas, priekus, sāpes, mīlestību, godbijību u.t.t. Mūsu liriskā dzeja nosaukumu dabujusi no līras, sengrieķu muzikas instrumenta. Arī tagad kora un zolo dziesmu tekstus sauc par dzejoļiem.

Dzejoļiem ir ritms, uzsvērtas un neuzsvērtās zilbes kuras pēc zināma likuma atkārtojās. Parasti rakstīja dzejoļus pantos ar vienādu ritmu, un ja bija tikai viens pants varēja būt dažāds ritms.

Dzejoļiem ir atskaņas, kur pēc divām vai vairākām rindām, ir gandrīz tā pati beigu zilbe. Ir arī dzejoļi kuriem nav atskaņas. Šos dzejoļus mēs saucam par tautas dziesmām. Bieži dzejoļos raksta par vasaru, rudeni, ziemu, upēm, ezēriem, mežiem u.c. Līrikā ir daudz tēlojumu, kā Blaumaņa dzejoļi, "Ziema un vasaras nakts." Ir līrikas darbi kuri stāsta par Dievu visaugstāko. Šo līriku sauc par reliģisko līriku. Reliģiskas dzejas dzied dievkalpojuma baznīcās un tos sauc par korāļiem. Patriotiskā līrikā raksta par Tēvzemi. Patriotiskā līrika ir piemēram "Karogs," E. Vīvsa; "Latvijas himna," V. Plūdoņa; "Svešumā klīstot," L. Breikša.

Humoristiskā un satīriskā līrika ir rakstīta par muļķībām, iedomību, mantkārību, lielību u.t.t. Tā kā R. Blaumaņa "Brenča pavasara vēstneši."

Mārtiņš Palejs 7. kl.

V A S A R A

Vasara ir visskaistākais gada laiks. Iestājoties siltam laikam, cilvēki iet peldēties. Udens ir patīkami vēss, tas dod ķermenim patīkamu vēsumu. Peldēšanās ir viena no vispatīkamākām vasaras nodarbībām. Vasarā arī ir atvalinājumu laiks, jo cilvēki, kas stādājuši visu gadu pilsētā, mēģinā izbraukt uz kādām atpūtas vietām.

Mēs katru vasaru pavadam uz laukiem. Māja, kurā dzīvojam, atrodas mežā, kur garām iet smilšaini ceļi. Tur ir labs gaiss, ne tā kā pilsētā - pilns ar dūmiem. Bet arī uz laukiem ir savas bēdas, jo tur nav bērnu ar kuriem varētu iepazīties. Tā kā mums ir tuvumā ezers mēs kavējam laiku peldoties. Udens ir visiltāks vakarā, kad saule aiziet gulēt. Man patīk staigāt gar ūdens malu vienai ar manām domām. Tur smiltis ir baltas un mīkstas. Mani vecāki saka, ka tās līdzinās mazliet Rīgas jūrmalas smiltīm. Es neesmu redzējusi mūsu skaisto Latvijas jūrmalu un laikam arī neredzēšu, jo tas ir tālu projām.

Vasarā zied viādas puķes, gan dārzos, gan pļavās, Ir patīkami sajukt viņu saldās smaržas. Zāle aug zaļa un kokiem ir zaļas lapas. Putni dzied ar lielu prieku un lido debesīs, jo vasara ir gandrīz klāt.

Gunta Vitiņš 1.ģ. kl.

MUSU FUTBOLA KOMANDA.

Sogad mūsu skolai, "Montreal West" vidusskolai, bija pašai sava futbola komanda. Vienībā spēlēja apmēram trīsdesmit zēnu. Mēs visi bijām entūziasma pilni.

Katru dienu pēc skolas beigām mums bija treniņi. Tie notika vai lietus lija vai sniegs snīga. Tie arī reizēm ieilga stundām ilgi, un tur daudziem zēniem lielā sajūsma saplaka. Arī man reizēm bija dūša papēžos, bet es tomēr neuzdevu. Pēc vairākām nedēļām mūsu trenerim izdevās mūs daudz maz sagatavot pirmajai spēlei. To spēlējām pret L.C.C. privātskolu un sev par lielām sirdsāpēm to zaudējām. Tani spēlē mūsu komanda iemācījās daudz sakarībā ar spēli un pretniekiem. Tā beidzās mūsu pirmā futbola sacīkste.

Nākošā nedēļā mums bija spēle pret Loyolu, bet līdz tam laikam treneris mūs trenēja smagi. Es atceros, ka tie trniņi bija vieni no vismagākajiem un visgrūtākajiem. Visi peldējām sviedros!

Lielā diena beidzot atnāca. Skolas laukumā mēs satikām Loyolu. Tā bija gara, grūta spēle un atkal mēs zaudējām. Tā kā abas pirmās spēles mēs zaudējām, komandai bija zema morāle. Arī trenerim sāka rasties šaubas, bet viņš vēl mūs mudināja un trenēja.

Tas viss atmaksājās nākošajā spēlē pret Selwin House, jo šoreiz mēs uzvarējām ar rezultātu 6-0. Mūsu pirmā uzvara! Mēs bijām neizsakāmi priecīgi.

Nākošo spēli spēlējām ar Rosemount vidusskolu. Šī spēle bija visbrutālākā. Vienam mūsu komandas zēnam saplosija cipstas ceļi un viņu vajadzēja tūlit nogādāt slimnīcā, kur viņam ielika kāju gipsā uz sešām nedēļām. Kādam citam atkal saskrāpēja kāju tik pamatīgi ar naglainajām sporta kurpēm, ka viņš nevarēja labu laiku spēlēt. So spēli mēs zaudējām 46-6, jeb kaut kas tam līdzīgi. Arī es šo spēli neaizmirsīšu, jo vairākas dienas staigāju apkārt ar zilumiem.

Nākošā spēle bija pret Chomedy vidusskolu. Laukums, ja to tā varēja saukt, bija pilnīgs purvs, un tieši laukuma vidū bija "Lake Superior" ezers. Lietus smidzināja un tempretūra likās tuvu pie salšanas. Trenētājam par pārsteigumu un mums par lielu prieku mēs šo spēli uzvarējām. Mūsu pēdējā spēle notika mūsu skolas laukumā arī pret

Chomey vidusskolu. So spēli noskatījās apmēram 300 skolnieki un daudzi skolotāji, kuri mūs visu laiku uzmodināja. Pa spēles starplaikiem spēlēja mūsu skolas orķestris. Mēs viņus arī nepievīlām, jo uzvarējām spēli un ieguvām otro vietu.

Tā noslēdzās "Montreal West" vidusskolas 1972. gada futbola sacensības.

Andris Ortmanis 2.ģ. kl.

VANKUVERAS DZIESMU SVETKOS

1972.

Tā kā esmu apmeklējis Klīvlāndes un Toronto dziesmu svētkus, varu teikt, ka Vankuvērā man vislabāk patika.

Tāpēc, ka bija daudz mazāk cilvēku, izlikās draudzīgāk. Jaunus draugus, ko satiku, varēju atkal redzēt citā sarīkojumā. Toronto nevarēja nevienu divreiz satikt, kaut meklēju. Bija iespējams apmeklēt gandrīz visus sarīkojumus. Nebija jāsteidzās.

Es atcerēšos daudz ilgāk Vankuveras svētkus, draugus un notikumus, jo bija pietiekoši laika tos baudīt.

Victors Trencis 7. kl.

TAUTAS ATMODA.

Dzīves apstākļiem uzlabojoties Eiropā sākas nacionālisma uzplaukums. Šī kustība sasniedza arī Latviju. Dažiem latviešiem rodas iespēja iegūt augstāku izglītību. Latvietis sāk apzināties savu piederību tautai. Vidzemnieki un kurzemnieki apzinas, ka viņi pieder vienai tautai. Tauta vēl bija viengabalaina, un tautiskajā kustībā izpaudās visu tautu slāņu ilgas un cerības. Sākās lauku māju iepirkšana, Spējīgi un centīgi latviešu amatnieki top uzņēmēji un turīgi vīri, tie var atļauties savus bērnus sūtīt skolā. Izglītoto latviešu skaits strauji aug. Daļa latviešu studentu nekaunās savu zemnieku tautas izcelsmes. Tie top dedzīgi tautas atmodas sludinātāji. Tautas atmodas darbiniekus sāka saukt par jaunlatviešiem un sveštautiešu kungi tos uzskata par bīstamiem dumpiniekiem. Tērbatā studenti latviešu vakaros spriež par latviešu valodu, vēsturi un kultūru. Tūkstoš astoņi simti sešdesmit otrā gadā sāka izdot Pēterburgas avīzi. Tur raksta par vēsturi un tautsaimniecību. Vispāri aicinot latviešus plašākai kultūras dzīvei. Sākās latviešu biedrošanās. Dibinās dziedāšanas biedrības, teātri un bibliotēkas un kultūras biedrības. Nāk kārta tautas gara mantū vākšanai. Studenti, skolotāji un citi rakstīt prātēji. Vēlāk Krišjānis Barons tās sakārto un izdod astoņus "Latvju dainu" sējumus. Visu tautu savilņo pirmie dziesmas-svētki Rīgā. Šai laikā arī notiek dažādas sanāksmes kur dedzīgas runas saka Kronvaldu Atis. No citiem atmodas darbiniekiem mināmi: Juris Alunāns, kas darinājis daudz latvisku jaunvārdu. Auseklis, kas radījis daudz patriotisku dzejoļu kā piemēram "Gaismas pils." Un Andrejs Pumpurs kas uzrakstīja tautas varoņstāstu par "Lāčplēsi." Tāda ir mūsu tautas atmoda; dedzīgs aicinājums uz gaišu, bagātu nākotni.

Kristīne Ortmanis 7. kl.

Ja es būtu lielāks, tad es būtu uz Anglijas galvaspilsētu Londonu. Es
es grūtu būtu ar divatām artoņiem un pased. Grūtu redzēt Piondilly elgā. Šis
ingras pili. St. James pili, St. Pauls katedrāli un Westminster katoļu. Ja es būtu
jauks, tad būtu ar kugli pa Thamejs upi un redzētu par laimētu cilvē un slaveno St. Pauls
katoļu. Būtu arī pārietu kalnos Westminster katoļu un arī apskatītu katoļu
svēto dāmu. Paņ ļoti interesētu redzēt arī zinātnes muzeju, Old Bailey un Westminster katoļu
katoļu. Redzētos zinātnes muzeju un pagastu St. Pauls katoļu. Tad būtu
būtu pilsētas.

Marie G. G. G. G.

EGILS VĪNĒDZIS 1973

EXHIBIT NO. 100

1972

Ja es būtu lielāks, tad es brauktu uz Anglijas galvaspilsētu Londonu. Tur es gribētu braukt ar divstāvu autobusiem un pazemi. Gribētu redzēt Picadilly cirku, Buckingham pili, St. James pili, kā arī St. Paula katedrāli un Westminster abeju. Ja atliktu laiks, tad brauktu ar kuģīti pa Thames upi un redzētu parlamenta māju un slaveno Big Ben.

Varētu arī pabarot baložus Trafalgara laukumā un arī apciemot Londonas zvēru dārzu. Man ļoti interesētu redzēt arī zinātnes muzeju, Old Bailey un Scotland Yard ēkas. Nedrīkstētu aizmirst mājās lietussargu un papemt līdz daudz naudas, tad ceļojums būtu patikams.

Andris Golde 4. kl.

LIELDIENAS.

Liieldienās mēs ejam zemē dzīvojamā istabā meklēt olas. Mamma un papus vēl guļ, bet viņi zina, ka olas ir labi paslēptas. Mārcis bija pirmais, kas atrada vienu olu.

Mārcis Kraulis 2. kl.

TA IET AR LIETIEM.

Lietus līst, un man liekas,
Ka bērni skrien
Un kukaiņi lien,
Lai tiktu mājās -
Citādāk mātes rājās,
Kad slapjas kājas.

Pie loga
Bērni nu skatās,
Mutes viņiem platas.
Viņi ir bēdīgi, -
Lietus līst,
Un nevara spēlēt bumbu.

Lietus drīz stājas
Un nu var atkal skriet
Un spēlēt bumbu.
Labi nu ir, ka
Lietus aizgāja.
Bērni ir priecīgi.

Tā iet ar lietiem.

Silvija Porietis 3.g. kl.

LATVIEŠU TĀUATAS DZIESMAS.

Latvieši ir lieli dziedātāji. Viņiem ir pāri pa 60,000 pamata tautas dziesmu un vēl vairāk varianti. Viņi dzied par savām dziesmām:

Kas var dziesmas izdziedāt?
Kas valodas izrunāt?
Kas var zvaigznes izskaitīt
Jūras zvirgzaus izlasīt.

ir arī par māti:

Dedzu skalu, dedzu sveci
Tumša mana istabiņa;
Ienāk mana māmuliņa
Tūdaļ gaiša istabiņa.

Latvieši dziedāja grūtos darbus darīdami.

Kas guļ miegu, lai guļ miegu
Lai guļ miegu raudādams.
Kas dar' darbu, lai dar' darbu
Lai dar' darbu dziedādams!

Latvieši bija braši un drosmīgi karavīri:

Uz ežiņas galvu liku
Tēvu zemi sargādams;
Nemiet manu augumiņu
Tēvu zemi nenemiet.

Ernests Skuja 7. kl.

ANGLIJAS ATVAĻINAJUMS.

Pirms braucām vasaras brīvdienās 1972. gada augustā, biju iedomājies Angliju tādu kur pastāvīgi līst lietus un kur ir daudz melnu, netīru fabriku. Pavadiju tur 22 dienas un visās šinīs dienās lietus nevienu reizi nelija, un es biju pārsteigts redzēt tik daudz modernu celtņu.

Uz turieni braucām ar angļu BOAC 707 lidmašīnu. Atpakaļ braucot mums laimējās lidot lielo 747 "džumbodžetu". Tā kā mēs braucām dažādos pulksteņa laikos, mums izdevās sešās stundās redzēt saules norietēšanu un uzleksanu. Lidojot 37,000 pēdu augstumā to varēja labi redzēt.

Bija rīts, kad nolaidāmies Prestvikas lidlaukā Skotijā, kur bija vēss, bet saulains laiks. Tālumā varēja redzēt nelielas kalna grēdas. Pēc dažām stundām braucām uz Edinburgu, kur satiku savu draugu un viņa ģimeni; tie mūs sagaidīja. Edinburga ir vēca un skaista pilsēta, jūras krastā. Iespāids, ko Skotija man atstāja ir ka viņa ir tīra zeme un ka viņas iedzīvotāji ir lepnī uz savu zemi un lieli patrioti.

Nākošā vieta, kur apstājamies, bija Lidza - mana dzimšanas pilsēta. Mēs te palikām kādu nedēļu, un pā to laiku apciemojām visus mūsu ilgi neredzētos radus un draugus. Pa šo laiku arī dabūju redzēt divus no Anglijas galveniem sportiem: sokeri un rugbiju. Mēs dabūjām redzēt ne tikai pašu pilsētu, bet arī apkārtni. Svētdienā draugi mūs izvadāja pa Jorkšīra purviem, kas ir slaveni ar viņu ziliem viršiem.

Pēc tam ar vilcienu devāmies uz Londonu, bet ceļā vienu dienu apstājamies Mančestrā pie krusttēva un krustmātes. Kad nākošā dienā braucām uz Londonu, dzelzceļa stacijā mums aizgāja garām Austrālijas nacionālā "kriketu" vienība, kurus redzēju spēlēt televīzijā dienu iepriekš.

Kad ie braucām Londonā, laiks pagāja ļoti ātri jo bija daudz kas jāapskata. Paspējām apskatīt visas ievērojamās vietas: Bukinghamas pili, Vestminsteres abeju, Londonas torni un tiltu, 10 Downing Street, Haid parku un vēl daudz citas vietas. No muzejiem bijām tikai vienā, kur redzēju Ēģiptes izstādītos eksponātus: slaveno faraonu Jut-ankhamona mumiju un viņa dārgumus. Arī bijām zooloģiskos un botāniskos dārzos. Bija arī interesanti pastaigāties gar Temzas malu, kur varēja redzēt vairākas laivas peldot Temzas netīrā ūdenī. Peldot kopā ar laivām bija redzami vairāki koka gabali un saplēsi papi. Lielo Benu dzirdējām bieži sitam kad atradāmies tā tuvumā. Dažreiz braucām arī ar Londonas apakšzemes vilcienu, kurš ir daudz garākas un netīrāks kā Montreālas metro. Vakaros staigājām gar Londonas ievērojamām vietām: Pikadilli Cirkus un Trafalgar Square.

Nav iespējams visu redzēto šeit aprakstīt, bet gan varu teikt, ka man viss tas paliks vienmēr atmiņā.

Edgars Bērzonis 3.g. kl.

PIPARKUKU CEPSANA.

Kad Ziemassvētki tuvojas tad visi ir ļoti priecīgi jo varbūt vecītis kaut ko viņiem atnesīs. Ir ļoti daudz lietas ko var darīt, piemēram - piparkūkas cept. Piparkūku cepšana ir viena ļoti priecīga lieta, jo tur ir visādi darbi, ko darīt. Visa ģimene iet uz virtuvi un nomazgā rokas. Tad paņem lielu katlu un sāk likt iekšā cukuru, medu, sirupu, sviestu u.c. Pēc tam, kad viss ir katlā sāk katlu sildīt un visi bērni sanāk skatīties. Kad viss ir izkusis, tad jālēnāj mīklai stāvēt kamēr tā ir atdzisusi. Tad visi bērni sāk mīklu mīcīt kamēr tā ir cieta. Tad izrullē mīklu, lai nav par daudz bieza. Tad tu vari darīt ko tu gribi: tu vari lietot mazās formiņas, jeb vienu glāzi u.t.t. Kad piparkūkas ir izspiestas tās uzliek uz pannām un ieliek krāsnī. Ja tev ir krāsns ar mazu

logu, tad tu vari redzēt kā piparkūkas cepās. Kad piparkūkas atdziest, tad var sākt ēst. Droši vien tur tikai būs varbūt viens ducis, ko neapēdis, bet vēlāk apēdis.

Mārtiņš Palejs 7. kl.

H O K E J S.

Man patīk spēlēt hokeju. Tas ir labs ziemas sports. Ir vajadzīgas slidas un hokeja koks, lai varētu spēlēt. Es gribētu spēlēt kādā komandā, bet tētis neļauj. Man patīk spēlēt vārtusargu. Es skatos televīzijā hokeja spēles un gribu lai Montreālas komanda vienmēr uzvar. Kādreiz hokeja spēlētāji tiek ievainoti. Es ceru Montreālas komanda šogad iegūs "Stanley" kausu.

Andris Dindzāns 4. kl.

T A U T A S D Z E J A.

Pirms latvieši bija kristīti, tautai bija sava dzeja. Šī dzeja izteica prieku, skumjas, mīlestību u.c. Daudz latviešu tautas dziesmu ir par dabu.

Kas kaitēja man dzīvot

Apalā kalniņā?

Visapkārt ievas zied,

Vidū - saule ritināja.

Gimenes dziesmās jaunā līgava tika zagta un brāļiem vajadzēja meklēt viņu.

Ej bāliņ lūkoties,

Ko dar tava malējiņa.

Valā logi, valā durvis,

Nerūc vairs dzirnaviņas.

Tautas dziesmas attēlo senlatviešu dzīvi, priekus un tikumus. Latviešu humors apsmej netikumus un cilvēku slinkumu.

Grieziet ceļu, grieziet ceļu

Liela vīra sieva brauc!

Trim kājām kumeliņš,

Viena sliece kamanām.

Dievs ir visaugstākais, krietnākais simbols tautas dzejā. Dievs vienmēr pasakās bija vec vīriņš kas staigāja pa zemes virsu.

Kathy Kraulis 1.ģ. kl.

F L O R I D A.

Montreālā bija ļoti auksts, kad mēs braucām uz Florīdu ar aeroplānu. Pie Ft. Lauderdale mēs ie braucām lielā negaisā mākonī un mums palika bailes. Aeroplāns ļoti drēbēja, un stipri lija lietus un rūca pērkonš..

Kad mēs nolaidāmies zemē, bija ļoti karsts. Mēs braucām uz mūsu vectēva māju. Pie mājas ziedēja skaisti krūmi. Man garšoja sulīgie apelsīni. Man arī patika iet jūrā peldēt.

Ernests Skuja 7.kl.

VECĀ MĀJA.

Kalna galiņā stāv veca, maza māja
Reiz mazi bērni tur ar prieku gāja.
Bet tagad viņi vairs nespēlējās tur
Uzauga, aizgāja, nezina kur.

Šī vecā, mazā māja vēl tur gaida,
Lai kāda ģimene nāktu, un viņa smaida.
Saulīte priecīgi apgaismo un silda
So māju un tā dienas piepilda.

Vecās noputējušās mēbeles,
Kukaiņi, žurkas un peles.
Netīri logi, daži saplīsuši,
Bet saule istabas apgaismo gaiši.

Vecās sienas ir zilgani bālas
Un ārā lielie koki redz tāli tāli.

Bet vecā māja sabrukt sāk
Udeņi kūst un pavasaris nāk.
Vecās sienas un grīdas pūst.
Vai cik veca šī māja kļūst.....

Anna Miglons 3. ģ. kl.

KA ES MACITU LATVIEŠU VALODU.

Es, kā latviešu skolas skolotājs, palīdzētu saviem skolniekiem iedziļināties latviešu sabiedrības problēmās. Mūsu latviešu sabiedrība jūk un var galīgi izjukt, ja mēs, skolotāji, nesāksim šinī laukā aktīvi interesēties.

Skolnieki zūd no latviešu skolas - skola viņiem nepatīk. Tādēļ es pataisītu latviešu skolas dienu garāku, lai iesaistītu skolniekus aktivitātēs, kur viņiem būtu iespēja praktiski nodarboties un piedalīties. Man šķiet, ka skolnieki ir piespiesti nākt latviešu skolā - tā nevar! Skolniekiem jāpatīk savs darbs un skola.

Manā skolā tomēr būtu arī parastās klases mācības. Mācības plāns latviešu valodā man būtu grozīts. Katrā nedēļā mēs rakstītu domrakstus, kuros mēs atsevišķi pievērstu vērību latviešu teikumiem. Piemēram, pirmajā domrakstā es uzmanītu angļu izteicienus un mēģinātu tos izlabot. Kad tas būtu labojies, es piegrieztu vērību tālāk citiem latviešu valodas tēmatiem, galotnēm, pareizrakstībai, u.t.t. Tāda latviešu skola būtu manās acīs daudz patīkamāka man, kā skolotājam, un arī skolniekiem.

"BUCKINGHAM" PILS SARGS

Andris Golde 4. kl.

Mārtiņš Ozoliņš 3.ģ. kl.

Senajie latvieši dziedāja dziesmas par saviem uzskatiem, atziņām, dzīves gudrībām, darbiem, svētkiem, godībām, ģimenes dzīvi, ierašām, u.t.t. Tauta ir uzrakstījusi tautas dziesmas. Latviešiem ir ļoti daudz tautas dziesmu. Latvietis dziesmas ļoti ciena. Latvieši esot nesaticīga tauta. Taču tautas dziesmas māca saticību, saderību.

Bititēm, meitiņām -
Tām dzīvot kaimiņos:
Bites druvu neslienēja,
Meitas naida neturēja.

Gadu simteņiem tautas dziesmas glabājās tautas atmiņā. Tautas dziesmu uzrakstīšana un savākšana sākās tautas atmodes laikā.

Inta Hūns 7. kl.

LATVISKAIS STILS.

Latviskais stils ir tas veids kādā latvieši darināja savas mājas, darbarīku, mājas piederumus, apģērbu, rotas, u.t.t.

Forma visām lietām ir vienkārša, bet viss izrotāts dažādiem zīmējumiem, ko sauc par rakstiem. Raksti parasti ir līnijas, vai ģeometriskas formas, kas ņemtas no dabas, piemēram, saules raksts, zvaigžņu raksti, sniega pārslu raksti, eglītes raksti, stilizēti puķu raksti u.c. Arī krāsas latviešu veidojumos ir raksturīgas. Tās parasti ir maigas krāsas (bēlas), kas iegūtas dabīgā ceļā, visvairāk no augiem, koku mizām un lapām. Ir arī spilgtas krāsas. Materiāli visiem priekšmetiem dabūti no dabas, tie ir: koki, līni, māls, vilna, dzintars un āda! Latviskie raksti redzami ēkās paspārnēs un durvīs, piemēram: jumis uz jumta vai vārtiem, durvis veidotas no dēļiem un izgreznotas lielām naglām. Mālu trauki izgreznoti ar dažāda veida stripām un rakstiem.

Koka šķīvji un svečturi izgreznoti ar dzintariem. Darba rīki taisīti no koka ar izgriestiem vai iededzinātiem rakstiem. Apģērps gatavots no lina vai vilnas, āda lietota apaviem ko sauc par pastalām. Latviešu tautiskie tērpi ļoti bagāti izšuvumiem un ļoti grezni. Rotas lietas gatavotas no dzintāra un metala.

Timotejs Ozoliņš 1.ģ. kl.

PIPARKUKU CEPSANA.

Pagājušā nedēļā mēs uztaisījām piparkūkām mīklu un šonedēļ mēs varējām piparkūkas spiest un cept. Mans papus sēdēja blakus ar glāzi vīna un skatījās kā mēs spiedām. Es spiedu zvaigznes, puķītes un mēnessīkus. Nākošajā dienā bija Grey Cup diena, un mans brālis spieda footballes. Mīklā bija cieta un mamma viņu sita lai paliktu mīkstāka. Kad bija pilna panna piespiesta, tad mēs ielikām krāsni un mans papus viņas uzmanīja, lai nesadegtu. Viņš nevarēja būt uzmanījis labi jo, dažas bija sadegušas. Kad pirmā panna bija izcepusies, es vairāk nespiedu, bet sēdēju un ēdu izceptās piparkūkas līdz kamēr man vēders sāka sāpēt. Kad bijām visu mīklu izspieduši un izcepuši, es ar brāli bijām pārēdušies. Mums abiem sāpēja vēdāri un mēs teicām, ka mēs vairs nekad savā mūžā neēdīsim piparkūkas, bet es domāju, ka mēs labi zinājām, ka nākošā gadā mēs atkal to pašu darīsim. Vai, kā man garšo piparkūkas!

Inta Hūns 7. kl.

Handwritten notes or a small table in the bottom left corner, containing illegible characters and numbers.

Es pazinu divus zēnus, kas viens otru ienīda. Viņi bija jauki zēni un viņi negribēja būt viens pret otru nikni, bet viņi nevarēja vienkārši satīkties. Beidzot vienu dienu viņi iesāka īsti kauties. Pēkšņi pienāca klāt skolas pārzinis. Tad lielā ātrumā tās neizārstējamās nesaprašanās drīz vien tika atrisinātas. Zēni pēkšņi apstājās kauties. Viņi zināja, ka ja viņi neapturētu savus nevajadzīgos karus, tad kaut kas vēl sliktāks viņiem draudētu. Tāpat ir ar lielākām nesaprašanām, piemēram starp divām spēcīgām zemēm. Zemes vadoņi nevar saskatīt, cik niecīgi ir viņu naidi ar citiem vadoņiem, salīdzinot ar tām briesmām kas mums draud. Mūsu zeme ir pavisam piesārņota, - katru dienu vulkāni darbojas un zemes trīc nogalina cilvēku dzīvības. Bet viss ko dara zemes vadoņi ir karo karus. Viņi pat nemēģina atrisināt tās problēmas ko viņi varētu atrisināt. Kad viņi varēs iesākt mēģināt atrast atrisinājumus tām problēmām kurām patlaban nav atrisinājuma?

Modernā tehnoloģijā slēpjas daudzi noslēpumi. Varbūt nākotnē mēs atradīsim metodes kā apstādināt dabas parādības. Bet tas būs daudz vēlāk, ja šo tehnoloģiju izlieto kariem.

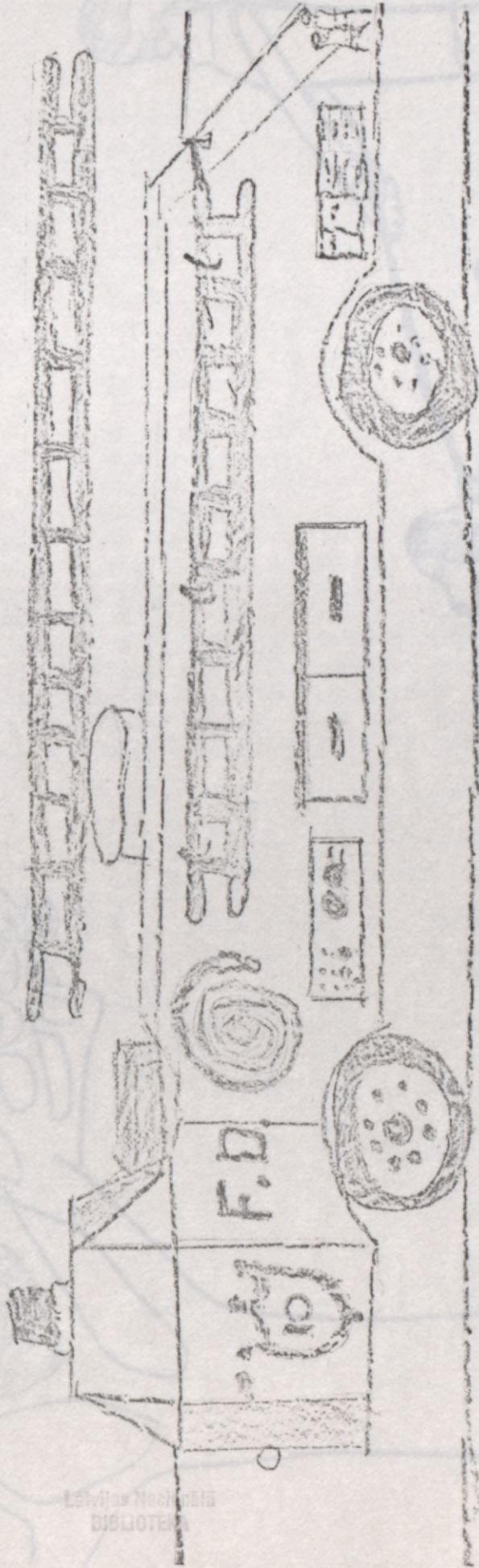
Jānis Steprāns 3.ģ. kl.

CAPE BRETON SALA UN PRINCE EDWARD SALA.

Pagājušo vasaru mēs braucām uz kanādas austrumiem. Man vislabāk patika Cape Breton'a Sala un Prince Edward Sala. Prince Edward salā nebija tik jauks laiks, bet kādas stundas tomēr spīdēja silta saulīte. Es ar savu māmu un brāli gājām peldēties jūrā, bet papus teica, ka ūdens esot pardaudz auksts. Jūrā bija lieli viļņi un es nemaz negribēju iet ārā. Mēs arī staigājām pa kāpām. Man vislabāk patika, kad mēs gājām makreles zvejot jūrā. Laivas kaptēnis meta barību ūdenī, lai zivis nāk ēst. Kad Mēs redzējām, ka viņas peldēja pa ūdens virsu pēc barības mēs izmetām mūsu āķus. Es izvilku apmēram 20 makreles un mans brālis, kā varonis, izzvejoja 3 codas un es nemaz nezinu cik makreles. Mēs abi ar papu bijām vienīgie no mūsu ģimenes, kuri nejutām jūras slimību.

Cape Breton salā bija jauks bet aukstāks laiks nekā Prince Edward salā. Cape Breton sala ir ievērojama ar Cabot Trail (brauciens). Brauciens bija ļoti skaists. Mēs arī peldējāmies jūrā, ļoti jaukā jūrmalā. Bija ļoti lieli viļņi. Tuvumā bija ūdenskritums. Izstaigājām skaistos, klinšainos krastus. Šis klintis bija ļoti skaistas, jo akmeņi bija stripaini. Mēs arī redzējām mežu, kurš bija nodedzis 20 gadus atpakaļ un tagad tur tikai krūmi bija uzauguši. Es labprāt gribētu vēl reiz uz turieni aizbraukt.

Ingrīda Kalacis 7. kl.

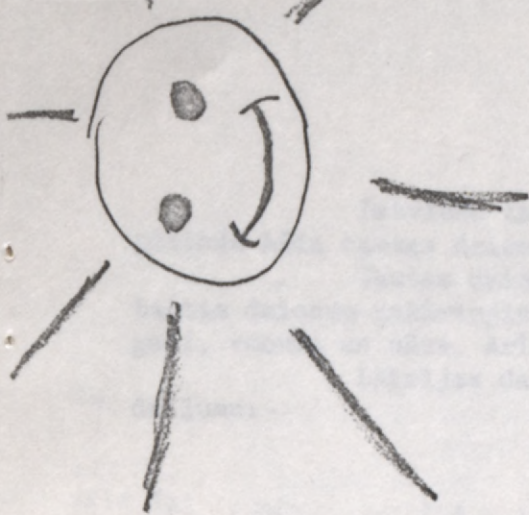
4. Klasse

LEWIS & CLARK
BIBLIOTHEK

Abdis
Dindzans
4. Klasse

ILZE KRAULIS

4 Klase.

TAUTAS DZIESMAS.

Latviešu tautas dziesmu pūrs ir ļoti bagāts. Senais latvietis, ja viņam patikās kāda tautas dziesma viņš to atcerējās un pateica citiem.

Tautas dziesmas ir liriskās dzejas veidi. Kr. Barons ir milzīgi daudz tautas dziesmu sakārtojis pēc cilvēka mūža posmiem - bērnība, jaunība, vīra (sievas) gadi, vecums un nāve. Arī dabu, ģimeni, darbu, Dievu un humoristiskās dziesmas.

Latvijas daba ir ļoti skaista un senlatvietis ir dziļi izjutis tās daļumu:

Skaista manā tēvu zeme
Par visām zemītēm:
Plaši lauki, zaļi meži,
Zili jūras ūdentiņi.

Un sri siko daļumu:

Ai tēvu zemīte,
Tavu daļumiņu!
Smildziņa ziedēja
Sidraba ziediem.

Lietvārdi ir pamazināmā formā daudzās tautas dziesmās. Apdziedātais maigums liek domāt, ka lielu tautas dziesmu vairumu ir sacerējušas sievietes.

Ģimenes dziesmās ir seno laulību veidi- līgavas zaksana jeb pirkšana, to varēja agrāk pie visām tautām novērot.

Gars senlatviešu ģimenē bija kopīgs, darbs tēva sētā, kopīgi prieki un bēdas un sirsnīga mīlestība starp ģimeni. To arī var tautas dziesmās novērot.

Tautas dziesmās tikumu senlatvietis lika pirmajā vietā, jo cilvēka ārējais daļums to nevarēja atsvērt. Tikuma pirmajā vietā lika darbu, jo to uzskatīja par miesas un gara veselības, turības un labklājības pamatu. To izteica daudzās mūsu dainās:

Kas guļ miegu, lai guļ miegu,
Lai guļ miegu raudādams:
Kas dar' darbu, lai dar' darbu
Lai dar' darbu dziedādams!

Tautas dziesmas māca saticību un saderību.

Latviešu humors (joks) un satīra (izzobojums) vērsas pret tikuma trūkuma.

Latvietis izsmej slinkumu, netīrību un nekārtību, negausību ēšanā un skopulību.

Piemēram:

Jānītim, brālītim,
Tam bārdiņa nesukāta;
Pašā bārdas galiņā,
Peles mīgu ietaisīja.

Ingrīda kalacis 7. kl.

VAI JUS DZIRDEJAT?

Vai esat dzirdējuši kas notika pagājušos halovinos? (1972.g. 31 oktobri). Viens tēvs veda bērnu pa ielu. Kamēr bērns uzgāja pa trepēm un zvanīja pie durvīm, tēvs stāvēja uz ielas. Daži puikas, apmēram divpadsmit gadus veci, gāja viņam garām un viens puika ielika degošu spridzekli viņam ausī. Tani brīdī tas sprāga. Viņš tika aizvests uz slimnīcu un tur konstatēja bungādiņas plīsumu.

Puikas aizskrēja un nav noķerti. Tā ir mācība - uzmanīties halovīnu vakarā.

Te ir daži padomi lai pašargātu jūsu bērnu veselību un drošību.

1. Apģērbjiet bērnus silti. staigājot salst kājas, galvas un rokas.
2. Ejat līdzīgi bērniem, vai lai bērni iet grupās.
3. Būtu labi, ja bērni ietu tikai pie paziestamiem cilvēkiem.
4. Bērniem vajadzētu rokas mājā pārnākot nomazgāt.
5. Liekat bērniem nomazgāt ābolus.
6. Bērniem vajadzētu būt mājā pirms deviņiem.
7. Pārbaudi savāktos labumu. Ja konfektes nav ietītas, sviežat projām. Pirms ēšanas, sagriež ābolus šķēlēs.

Un tas ir apmēram viss. Izgriežat šo rakstu un kad tuvojas halovīns, izlasat atkā!

Anna Miglons 3.g. kl.

K R U S T V A R D U M I K L A !

1	19	16	17	19		2	22
3						4	
5						6	
		7			21		
8			9				23
		10	18				
11					12		
		13		20			
14							

HORIZONTALI

1. Pērkoņu radnieks
2. Negatīva atbilde
3. Britu Valsts
4. Suns runā
5. Labības kulšanas vieta.
6. Maza, maza mucīņa
7. Skaitlis
8. Vietniekvārds
9. Koki
10. Attālums
11. Naudas vienība
12. "Lini" samaisīti
13. Zivju kauli
14. Proporcioniāli

VERTIKALI

1. Kukainis
15. Tauta
16. Pagātnes forma
10. Mēs apstrādājam
- tīrumu
17. Gaiteni
18. Krūze
19. Smagums
20. Saiklis
21. Zinātne par gaismu
4. Sala Baltijas jūrā
2. Nekrietns cilvēks
22. Ceļš
23. Pagājis

Mārtiņš Ozoliņš 3.g. kl.

Izdevējs: Latviešu skola Montreālā.
 Redaktors: Mārtiņš Ozoliņš.
 Vāks: Nikolajs Garais

Korektūra: Elza Rudzītis
 Tehniskā apdare: Mārtiņš Stauvers
 Iespiedējs: Montreālas latv. ev.-lut.
 Trīsvienības draudze.